

รายงาน

การปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

จิตรกรรณ วนัสพงศ์

30 กรกฎาคม 2562

สารบัญ

1. เกริ่นนำ.....	1
2. วิธีวิทยา	5
3. ข้อค้นพบ - ปัญหาและความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน	7
3.1 ความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน	7
3.2 ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนเร่งด่วน	7
4. ข้อค้นพบ - ข้อค้นพบสำคัญสำหรับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย	9
4.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเอไอประเทศไทย	10
4.2 ภาพลักษณ์ของเอไอประเทศไทย	10
4.3 ผลกระทบและประโยชน์จากการดำเนินงานของเอไอประเทศไทย	11
4.4 การวิเคราะห์ SWOT ของเอไอประเทศไทย	12
4.5 ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ของเอไอประเทศไทย	14
4.6 ประเด็นที่เอไอประเทศไทยยังต้องพิจารณาเพื่อหาข้อตกลงร่วมต่อไป	15
5. ข้อค้นพบ - หาคำถามสำคัญ	15
5.1 อำนาจและการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ	16
5.2 แนวคิดและทัศนคติ	17
5.3 ขบวนการและความเป็นภาคีที่เข้มแข็งขึ้น	18
5.4 ความหลากหลายและการมีส่วนร่วม	18
5.5 มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล	20
5.6 คำถามเพิ่มเติมจากสำนักเลขาธิการสากล	20
6. บทสรุป	21
ภาคผนวก:	22
ภาคผนวก 1: แผนการดำเนินงาน	22
ภาคผนวก 2: แนวคำถามหลักในการสัมภาษณ์	24
ภาคผนวก 3: รายชื่อบุคคลที่ขอคำปรึกษา	33
ภาคผนวก 4: วาระของการปรึกษาหารือ	26

1. เกริ่นนำ

ข้อมูลพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ระดับโลกใหม่และกระบวนการออกแบบของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล จะตอบคำถามว่า หน่วยงานจะยังมีบทบาทเกี่ยวข้องกับและดำเนินงานอย่างเป็นผลในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดได้อย่างไร?

แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลมีเป้าหมายเปลี่ยนวิธีการดำเนินงาน และเรียงลำดับความสำคัญของงานที่ต้องทำให้ดีขึ้น เพื่อเข้าใจอย่างชัดเจนว่า เอไอควรเป็นแกนนำการเปลี่ยนแปลงต่อไปในด้านใดในการสนับสนุนบุคคลและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เอไอมีบทบาทเหมาะสมในการรับมือกับปัญหาท้าทายในปัจจุบัน

โดยเริ่มจากการรวบรวมความคิดเห็นจากสาธารณะ จากองค์กรภาคี พันธมิตร และผู้วิจารณ์ และจากภายในองค์กรเองว่า ทางหน่วยงานจะใช้วิธีการอย่างไรเพื่อสร้างโลกซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงสิทธิมนุษยชน ในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับโลกใหม่นี้ มีการร้องขอให้หน่วยงานแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลทั่วโลกเสนอความเห็น

ด้วยเหตุดังกล่าว แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทยจึงวางแผนจัดการปรึกษาหารือหลายครั้งกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของตน โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับโลก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานในพื้นที่ในประเทศไทยของเอไอ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ได้ข้อมูลในการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับโลก โดยการ

1. จัดการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - การตอบ 5 คำถามสำคัญของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล เพื่อการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับโลกใหม่
 - เพื่อตอบคำถามเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับการวางแผนในอนาคตของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
2. การเขียนรายงานผลการปรึกษาหารือ

ขอบเขตการปรึกษาหารือ

การปรึกษาหารือหลายครั้งและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ลี้ภัย นักปกป้องสิทธิมนุษยชน นักศึกษา (จากโครงการสิทธิมนุษยชนศึกษา) ผู้สนับสนุน คณะกรรมการบริหารและเจ้าหน้าที่ของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย และองค์กรภาคี โดยรูปแบบการปรึกษาหารือจะแตกต่างกันไปตั้งแต่การทำไฟท์สกรู๊ป การสัมภาษณ์ แล้วแต่ความเหมาะสม

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

รายงานผลการปรึกษาหารือหลายครั้ง

โครงสร้างของรายงานมีดังต่อไปนี้:

1. เกริ่นนำ
2. วิธีวิทยา
3. ข้อค้นพบ ปัญหาและความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน
4. ข้อค้นพบ – ข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
5. ข้อค้นพบ – 5 คำถามสำคัญ
 - 5.1 อำนาจและการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ
 - 5.2 แนวคิดและทัศนคติ
 - 5.3 ขบวนการและความเป็นภาคีที่เข้มแข็งขึ้น
 - 5.4 ความหลากหลายและการมีส่วนร่วม
 - 5.5 มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล
6. บทสรุป

ภาคผนวก:

- รายชื่อบุคคลที่ขอคำปรึกษา
- วาระของการปรึกษาหารือ
- แนวคำถามหลักในการสัมภาษณ์

คำถามสำคัญในการปรึกษาหารือ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจำแนก 5 คำถามสำคัญที่ใช้เพื่อรับฟังแนวคิดต่าง ๆ ปัญหาท้าทายและทางออก การปรึกษาหารือจะใช้ประโยชน์จาก 5 คำถามสำคัญของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล และคำถามย่อยจากแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย เป็นแนวทางการตั้งคำถามเพิ่มเติมในการปรึกษาหารือชุดของคำถามทั้งสองชุดปรากฏด้านล่าง:

ห้าคำถามสำคัญ

1. อำนาจและการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ

เราจะเป็นผู้ผลักดันการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบที่แก้ปัญหาที่รากเหง้าของความอยุติธรรมและความทุกข์ยากได้อย่างไร?

- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้จะมีอิทธิพลหรือเขย่า

แกนกลางอำนาจที่เป็นอยู่และกำลังก่อตัวขึ้นได้อย่างไร (อำนาจในมือของหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ บริษัท สถาบัน รัฐบาลหรืออื่น ๆ)?

- เราจะสนับสนุนให้เกิดรูปแบบอำนาจของประชาชน และสนับสนุนให้สถาบันต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้เข้าถึงสิทธิมนุษยชนและโลกที่เป็นธรรมมากขึ้นได้อย่างไร?

เปลี่ยนแปลงที่ต้นตอของอำนาจ

2. แนวคิดและทัศนคติ

เราจะเปลี่ยนทัศนคติ และกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอย่างเป็นเอกภาพ ตามภาพฝันที่มีต่อศักดิ์ศรีและความยุติธรรมสำหรับอนาคตได้อย่างไร?

- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้จะเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมและบรรทัดฐานของสังคมได้อย่างแท้จริง ในสังคมที่แบ่งแยกเป็นฝักฝ่ายมากขึ้นได้อย่างไร?
- สิทธิมนุษยชนควรมีบทบาทอย่างไรในการประกอบสร้างแนวคิดด้วยศักดิ์ศรี ความยุติธรรม และความเป็นธรรม?

เอาชนะสงครามความคิด

3. ขบวนการและความเป็นภาคีที่เข้มแข็งขึ้น

เราจะเป็นหน่วยงานที่ใหญ่ขึ้น กล้าหาญมากขึ้น และมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ดีขึ้นได้อย่างไร?

- เราจะเชื่อมโยงและสนับสนุนองค์กรภาคีและขบวนการที่กำลังเติบโตขึ้นได้อย่างไร?
- สมาชิกและผู้สนับสนุนขบวนการอย่างแอมเนสตี้สามารถจัดตั้งและดำเนินการได้ด้วยตนเอง โดยยังคงมีศักยภาพขับเคลื่อนระดับโลกได้อย่างไร?

สร้างขบวนการที่เข้มแข็งขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

4. ความหลากหลายและการมีส่วนร่วม

เราจะเป็นหน่วยงานซึ่งผู้คนที่หลากหลายจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรได้อย่างไร?

- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้อาจจะพัฒนาจนเป็นหน่วยงานที่น่าดึงดูดใจและประชาชนที่หลากหลายหลายจะเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นได้อย่างไร โดยคนเหล่านี้มีความหลากหลายด้านอัตลักษณ์และประเด็นอื่น ๆ ทั้งชนชั้น เชื้อชาติ เพศสภาพ อายุ และอื่น ๆ รวมทั้งคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนและความไม่เท่าเทียม?
- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้อาจจะจัดให้มีพื้นที่ซึ่งปลอดภัย ไว้วางใจได้ และเกื้อหนุนบุคคลที่เกี่ยวข้องของทุกคนได้อย่างไร?

ความรู้สึกที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการอย่างแท้จริง

5. มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี

แอมเนสตี้อาจจะมีบทบาทนำในงานส่วนใด ควรเป็นฝ่ายสนับสนุนคนอื่น หรือควรเลิกทำงานส่วนใด เมื่อคำนึงถึงความสัมพันธ์กับองค์กรภาคีและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงในโลก?

- แอมเนสตี้อาจจะมีบทบาทเป็นตัวของตัวเองในอนาคตได้อย่างไร?
- ภาพฝันสำหรับปี 2573
 - แอมเนสตี้อาจจะมีบทบาทนำในงานส่วนใด และเหตุใด? บทบาทเช่นนั้นมีลักษณะอย่างไรในทางปฏิบัติ?
 - แอมเนสตี้อาจจะมีบทบาทในเชิงสนับสนุนและหนุนเสริมหน่วยงานอื่น สำหรับงานในส่วนใด และเหตุใด? บทบาทเช่นนี้มีลักษณะอย่างไรในทางปฏิบัติ?
 - แอมเนสตี้อาจจะยกเลิกการดำเนินงานในส่วนใด เพื่อไปเน้นและทุ่มเททรัพยากรให้กับการทำงานในส่วนอื่น ๆ แทน เพราะเหตุใด?

การจัดลำดับความสำคัญ

คำถามหลักสำหรับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย:

ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1. เราหวังที่จะเห็นความเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิมนุษยชนอย่างไร?
2. เรากำลังทำอะไรบ้าง และเรามีศักยภาพใดบ้างเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น?
3. เรามีข้อจำกัดอย่างไร?
4. เรากำลังเผชิญกับปัญหาสิทธิมนุษยชนอย่างไรบ้าง / หรือเรากับกลุ่มของเรากำลังกดดันให้เกิดสิ่งใด?
5. เราต้องการดำเนินงานให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดบ้างและต้องทำอะไร? ใครจะมีส่วนสนับสนุนช่วยเหลือให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้?
6. เราจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร? จะทำงานร่วมกับใคร? เราจะต้องเผชิญปัญหาท้าทายอย่างไรบ้าง? ใครเป็นผู้มีอิทธิพลซึ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ?

ที่เกี่ยวข้องกับเอไอ

1. ท่านรู้จักแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทยได้อย่างไร? เป็นหน่วยงานแบบไหน? ทำงานอะไรบ้าง? มีจุดยืนอย่างไรบ้าง?
2. ท่านเคยมีส่วนร่วมกับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลและมีบทบาท/กิจกรรมอย่างไรบ้าง?
3. แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลมีบทบาทสนับสนุนท่านในการสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างไร?
4. ในความเห็นของท่าน เอไอประเทศไทยสามารถตอบสนองของความคาดหวัง ในการรณรงค์กดดันด้านสิทธิมนุษยชน หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นหรือไม่?

5. เอไอประเทศไทยมีจุดอ่อนอย่างไรบ้าง?
6. เอไอประเทศไทยมีจุดเด่นอย่างไรบ้าง? ในความเห็นของท่าน ที่ผ่านมาเอไอทำให้เกิดผลกระทบที่ชัดเจนอย่างไรบ้าง?
7. ท่านมีความคาดหวังต่อแอมเนสตี้ในแง่การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างไร? เอไอประเทศไทยควรมีบทบาทอย่างไรประเด็นนี้? เอไอประเทศไทยควรร่วมมือกับท่าน/หน่วยงานของท่านได้อย่างไร?
8. ท่านคิดว่าเอไอประเทศไทยควรทำงานกับประเด็น/ปัญหาอะไรบ้าง?
9. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อย่างไร?

2. วิธีวิทยา

จะมีการเก็บข้อมูลจากกิจกรรมหลักสามประการ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก การทำโฟกัสกรุ๊ป และการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ โดยจะมีการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องของเอไอในช่วงเตรียมงาน เพื่อหาข้อมูลการออกแบบวิธีการเก็บข้อมูล การกำหนดวาระการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ และแนวทางการสัมภาษณ์ เพื่อให้กระบวนการเก็บข้อมูลในกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม มีความสม่ำเสมอสอดคล้องกัน

2.1 โพรไฟล์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือประกอบด้วย

1. ผู้ลี้ภัย
2. นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
3. องค์กรภาคี
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา
5. คณะกรรมการบริหารและผู้สนับสนุนของเอไอ
6. เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกงานของเอไอประเทศไทย

ในช่วงเตรียมงาน ที่ปรึกษาและแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยได้คัดเลือกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักเพื่อสัมภาษณ์ร่วมกัน และเพื่อเชิญเข้าร่วมการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ กลุ่มเป้าหมายและวิธีการปรึกษาหารือมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1: กลุ่มเป้าหมายและวิธีการปรึกษาหารือ

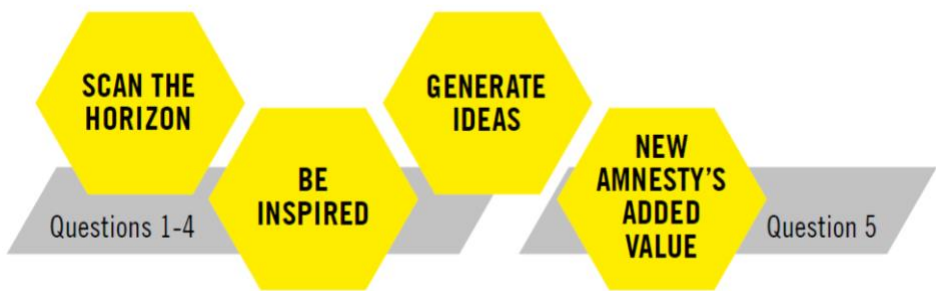
กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วิธีการปรึกษาหารือ	วันที่และเวลา
1. ผู้ลี้ภัย	ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	วันศุกร์ 21 มิถุนายน
2. นักปกป้องสิทธิมนุษยชน	สัมภาษณ์เชิงลึก (สัมภาษณ์ทีละคน ๆ ละ 1 ชั่วโมง)	17-30 มิถุนายน
3. นักศึกษา (จากโครงการสิทธิมนุษยชนศึกษา)	สัมภาษณ์เชิงลึก	17-30 มิถุนายน
4. ผู้สนับสนุน (รวมทั้งคณะกรรมการบริหาร)	ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ (หนึ่งวัน (6 – 8 ชั่วโมง))	วันอาทิตย์ 30 มิถุนายน
5. เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกงานของแอมเนสตี้ ประเทศไทย	ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ (หนึ่งวัน (6 – 8 ชั่วโมง))	วันพฤหัสบดี 27 มิถุนายน
6. องค์กรภาคีของเอไอ	สัมภาษณ์เชิงลึก	17-30 มิถุนายน

2.2 ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ

การปรึกษาหารือเกิดขึ้นหลังกระบวนการตามแนวทางในคู่มือกระบวนการเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ใหม่ของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล โดยมีแนวทางกระตุ้นให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ดังต่อไปนี้

- เริ่มจากการพูดคุยเกี่ยวกับ**ปัจจุบัน** ในตอนนี้เรามีอะไรอยู่ และในอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น
- พูดคุยต่อไปจนถึง**อนาคต** เราต้องการวางแผนและสร้างสิ่งใด

กระบวนการนี้ถูกออกแบบมาให้มีสี่ขั้นตอน

2.3 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในช่วงเตรียมงาน ที่ปรึกษาและแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลร่วมกันคัดเลือกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะมาสัมภาษณ์ โดยมีแนวทางของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ตามภาคผนวก 3

3. ข้อค้นพบ - ปัญหาและความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน

ในบทนี้ให้ภาพรวมของปัญหาและความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน จากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในระหว่างการสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือ รวมทั้งการเขียนรายงานฉบับนี้ เราสามารถจำแนกข้อค้นพบสำคัญซึ่งจะนำเสนอด้านล่าง หลายส่วนเป็นสิ่งที่เรารู้ดีอยู่แล้วและเคยกล่าวถึงในเวทีและงานนิพนธ์อื่น ๆ ก่อนหน้านี้ แต่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดทำแผนปฏิบัติงานและยุทธศาสตร์ในอนาคตของเอไอ ข้อค้นพบหลักจากการปรึกษาหารือปรากฏด้านล่าง

3.1 ความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน

รัฐบาลทหารยึดอำนาจการปกครองในช่วงห้าปีที่ผ่านมา โดยถือเป็นภัยคุกคามสำคัญต่อการทำงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตามความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งว่า “ส่งผลให้ขบวนการภาคประชาสังคมหดตัวลง ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายขวา”

เป็นเหตุให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ขบวนการ และองค์กรต่าง ๆ รวมทั้งเอไอ ตกเป็นเป้าโจมตี ช่มชู้ และทำร้าย โดยมีการสร้างภาพลบให้กับสิทธิมนุษยชน เป็นผลจากปฏิบัติการไอโอของรัฐบาลทหาร รวมทั้งการใช้เครื่องมือทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งทำให้การปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนกลายเป็นเรื่องถูกต้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำแนกปัญหาท้าทายโดยภาพรวมซึ่งกระทบกับทุกฝ่ายดังนี้

- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียชี้ว่าอุปสรรคทางกฎหมายสำคัญน้อยกว่าการบังคับใช้กฎหมาย โดยมีผู้กล่าวว่า “กฎหมายบางฉบับไม่ได้มีเนื้อหาเลวร้าย แต่ได้ถูกใช้เพื่อขัดขวางการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชน ยกตัวอย่างเช่น ในบางกรณีมีการใช้กฎหมายจรรยาบรรณเพื่อขัดขวางไม่ให้คนประท้วงในที่สาธารณะ”
- องค์กร/ขบวนการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยยังแตกแยกเป็นส่วน ๆ มุ่งทำงานเฉพาะประเด็นของตน จึงขาดเอกภาพ
- การเลือกปฏิบัติทางเพศสภาพและการคุกคามทางเพศยังคงดำรงต่อไป ภายในขบวนการสิทธิมนุษยชน ซึ่งส่วนใหญ่มีแนวทางการดำเนินงานแบบชาตินิยม
- ความรู้และการตระหนักรู้ของสาธารณะต่อปัญหาสิทธิมนุษยชนยังมีจำกัด
- แนวคิดและคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ถูกทำให้เป็นนามธรรม ยากที่จะเข้าใจและมีภาพลบ ตามความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงกลายเป็นแนวคิดของต่างชาติ ไม่สอดคล้องกับค่านิยมของคนไทย¹ และอันที่จริงในกฎหมายไทยมีการรับรองสิทธิต่าง ๆ อยู่แล้ว ส่งผลให้รัฐบาลทหารและฝ่ายอนุรักษ์นิยมมองว่า นักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นคนที่ก้าวร้าว ไม่รักชาติ มักจะประท้วงต่อต้านทุกอย่างและปกป้องคนเลว

3.2 ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนเร่งด่วน

สิทธิทางการเมืองและสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก

การละเมิดสิทธิทางการเมืองและสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก เป็นประเด็นสำคัญที่ได้จากการปรึกษาหารือในหัวข้อเกี่ยวกับรัฐบาลทหารตามที่อ้างถึงใน 3.1

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสนับสนุนความคิดที่ว่าสิทธิทางการเมืองและสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานเพื่อแสดงออกและเรียกร้องสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ จากความเห็นที่หลากหลายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สิทธิทั้งสองประการเกี่ยวโยงกัน พวกเขาบอกว่าประชาชนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารปกครองเช่นเดียวกับรัฐบาล

¹ ยกตัวอย่างเช่น การจรรยาบรรณต่อต้านโทษประหารถือว่าขัดกับกฎแห่งกรรมตามพุทธศาสนา ซึ่งคนเลวควรได้รับผลจากการกระทำของตนเอง

ไม่เพียงผ่านการใช้สิทธิตามกลไกการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย (ซึ่งไม่เกิดขึ้นเลยในช่วงห้าปีก่อนหน้านี้) แต่หากยังรวมถึงการใช้สิทธิดังกล่าวโดยการแสดงความเห็นอย่างเป็นทางการ เพื่อต่อต้านความไม่เป็นธรรมและนโยบายที่มีข้อบกพร่องของรัฐบาล โดยผ่านการประท้วงและลุกฮือต่อต้านของประชาชน แต่ที่ผ่านมาไม่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิเหล่านี้ โดยมีการอนุญาตให้มีเสรีภาพในการแสดงออก เมื่อเป็นการแสดงความเห็นในประเด็นที่ไม่กระทบต่ออำนาจของรัฐบาล เช่น เรื่องสิทธิความหลากหลายทางเพศ แต่ห้ามไม่ให้พูดในเรื่องสิทธิชุมชนที่มีต่อป่าไม้และที่ดิน

คนที่กล้าพอที่จะแสดงความเห็น ประท้วง ยื่นจดหมาย หรือแสดงความเห็นอื่น ๆ จะถูกดำเนินคดีและต้องเข้าไปต่อสู่อัยการในศาล ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระบุว่า **เสรีภาพในการแสดงออกถูกจำกัดให้ใช้ได้เพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศสภาพของผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนใต้**

มีผู้ระบุว่า มีการเซ็นเซอร์**เสรีภาพในการแสดงออกทั้งออฟไลน์และออนไลน์** โดยรัฐบาลเซ็นเซอร์เนื้อหาของฝ่ายตรงกันข้ามจนเป็นปกติ

ผู้ลี้ภัยและการย้ายถิ่น

สิทธิมนุษยชนของผู้ลี้ภัยถือเป็นปัญหาระดับโลก ในประเทศไทย ได้เกิดการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนต่อผู้ลี้ภัย ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน มีการแยกสมาชิกในครอบครัว การกักตัวในระยะยาว และการส่งกลับผู้ลี้ภัยทางการเมืองไปยังประเทศต้นทาง

จากข้อมูลของ Asylum Access มีแนวทางสำคัญสองประการในการแก้ปัญหาผู้ลี้ภัยในประเทศไทย ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายกับผู้ลี้ภัยและการรณรงค์กดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย โดยเฉพาะการให้สถานะตามกฎหมายกับผู้ลี้ภัยระหว่างที่อยู่ในประเทศไทย การทบทวนกฎหมายคนเข้าเมืองเพื่อให้เป็นมิตรกับผู้ลี้ภัยมากขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่ง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพให้กับผู้ลี้ภัย เพื่อให้พวกเขาสามารถรวมตัวกันและแสดงข้อกังวลเกี่ยวกับสิทธิของตนเองได้

ปัญหาท้าทายที่เกิดขึ้นประกอบด้วย ทศนคติแบบเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและคนทั่วไปต่อผู้ลี้ภัย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ยกตัวอย่างวิกฤตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ ซึ่งทำให้ปัญหาผู้ลี้ภัยและการย้ายถิ่นลุกลามบานปลาย

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ดังที่กล่าวข้างต้น **สภาพแวดล้อมทางการเมืองภายใต้รัฐบาลทหารของไทย ขัดขวางการดำเนินงานของขบวนการสิทธิมนุษยชนและทำให้เกิดสถานการณ์ที่เปราะบางของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน** โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งระบุว่า “นักปกป้องสิทธิมนุษยชนต้องต่อสู้เพียงลำพังในสถานการณ์ที่ยากลำบาก พวกเขาต้องการความสนับสนุนจากขบวนการสิทธิมนุษยชนและเอ็นจีโอ ในแง่เงินทุนสนับสนุน ความช่วยเหลือด้านเทคนิค การสร้างเครือข่ายต่าง ๆ”

ตามความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่ง นักศึกษาซึ่งมีส่วนร่วมในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ควรถือเป็นเยาวชนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และควรได้รับความสนับสนุนจาก “ผู้ใหญ่” ในขบวนการสิทธิมนุษยชน “บางครั้งมีพื้นที่สีเทา อาจถือได้ว่านักศึกษาเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชน แต่โดยทั่วไปเรามักมองว่าพวกเขาเป็นแค่อาสาสมัคร และไม่ค่อยใส่ใจมากนักจนกระทั่งพวกเขาถูกจับและถูกทำร้าย” หนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าว

ประเด็นเรื่องความปลอดภัยเป็นข้อกังวลสำคัญ เป็นความเห็นที่ตรงกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายคน โดยเฉพาะผู้ที่เป็นักปกป้องสิทธิมนุษยชน พวกเขาต้องการให้สนับสนุนเพื่อรักษาให้ตนเองและครอบครัวปลอดภัย ข้อกังวลด้านความปลอดภัยของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เป็นประเด็นสำคัญโดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนใต้ นักเคลื่อนไหวเพื่อความหลากหลายทางเพศ ไม่เพียงต้องเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ หากยังต้องเผชิญหน้ากับฝ่ายอนุรักษ์นิยม

สวัสดิภาพของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายคนกล่าวถึง สืบเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่ไม่เอื้ออำนวย พวกเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ใจระหว่างการต่อสู้และอาจหมดไฟ ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งอธิบายว่า “มีต้นทุนสูงมากจากการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน เนื่องจากเป็นภาระงานหนัก ไม่เป็นผลดี

ต่อสุขภาพ และมีสภาพแวดล้อมไม่ปลอดภัยซึ่งทำให้เกิดความเครียด เราพบปัญหาต่าง ๆ เข้ามา โดยไม่มีทักษะในการ เยียววาทจิตใจของเรา ทำให้ขาดทักษะการจัดการด้านอารมณ์ การรับฟังอย่างลึกซึ้งและการจัดการความขัดแย้ง”

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังมีข้อจำกัดด้านภาษาและการระดมทุน ทำให้เกิดปัญหาการเข้าถึงแหล่งทุน ต่างประเทศ และการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนในระยะยาว

ความเท่าเทียมระหว่างเพศและสิทธิความหลากหลายทางเพศ

สิทธิความหลากหลายทางเพศเป็นประเด็นที่มีการพูดถึงในการสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือหลายครั้ง ดังที่มี ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งกล่าวว่า “การเลือกปฏิบัติต่อผู้มีความหลากหลายทางเพศส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งการจ่ายค่าแรงที่ไม่เป็นธรรม ความรุนแรง การเลือกปฏิบัติในที่ทำงาน และอาชญากรรมจากความเกลียดชัง”

ประเทศไทยอยู่ในช่วงรณรงค์กดดันเพื่อสิทธิของผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยมีข้อเสนอให้มีการตรา กฎหมายใหม่ ๆ ทั้งกฎหมายรับรองการสมรสของเพศเดียวกัน และการใช้ค่านำหน้าชื่อตามเพศสภาพอย่างเป็นทางการ ขบวนการประสบความสำเร็จในการกดดันให้กระทรวงศึกษาธิการแก้ไขหลักสูตรวิชาสุขศึกษาในโรงเรียน โดยเปลี่ยน นิยามของคำว่า ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ให้มีเนื้อหาในเชิงบวกมากขึ้น ทั้งยังรณรงค์กดดันให้เกิดสิทธิอื่น ๆ รวมทั้ง การต่อต้านการคุกคามผู้มีความหลากหลายทางเพศ สิทธิความหลากหลายทางเพศของผู้ต้องขัง และสิทธิในการเข้าถึง บริการด้านสุขภาพอย่างมีส่วนร่วม

สิทธิชุมชนและสิ่งแวดล้อม

การสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือชี้ให้เห็นความสนใจอย่างจริงจังต่อสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ในไทย จนถึงเรื่อง สัญชาติ รวมทั้งเรื่องป่าไม้และที่ดินที่พวกเขาอาศัยอยู่

หลักนิติธรรม

ICJ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมหลักนิติธรรมในประเทศไทย โดยเน้นที่กฎหมายที่ตราขึ้นมาโดย รัฐบาลทหาร และไม่ผ่านกระบวนการประชาธิปไตยของรัฐสภา และไม่มีส่วนร่วมจากประชาชน

ประเด็นอื่น ๆ

ประเด็นอื่น ๆ ที่ได้รับการกล่าวถึงโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย การคุกคามทางเพศ ความรุนแรงต่อเด็ก โดยผู้บริหารโรงเรียน

4. ข้อค้นพบ - ข้อค้นพบสำคัญสำหรับแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

นอกจากการให้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์ระดับโลกใหม่ของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ด้วยการตอบคำถามสำคัญ 5 ข้อของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล (บทที่ 5) งานศึกษาชิ้นนี้ยังมีเป้าหมายตอบคำถามเพิ่มเติม จากแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย เพื่อประโยชน์ในการวางแผนในอนาคต

ประเด็นสำคัญที่นำเสนอในบทนี้ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเอไอประเทศไทย 2) ภาพลักษณ์ของเอไอประเทศไทยจากมุมมองของพวกเขา 3) ผลกระทบและประโยชน์จากการดำเนินงานของเอไอ ประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน 4) จุดแข็งและจุดอ่อนของเอไอประเทศไทย และ 5) ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดทิศทางการ ยุทธศาสตร์ของเอไอประเทศไทย

4.1 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเอไอประเทศไทย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้าร่วมสัมมนาและปรึกษาหารือ ประกอบด้วยบุคคลซึ่งเคยทำงานกับเอไอประเทศไทยในหลายด้านเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน พวกเขาได้เข้าร่วมในกิจกรรมสาธารณะของเอไอประเทศไทย เข้าร่วมอบรมหรือได้รับประโยชน์จากปฏิบัติการหรือการรณรงค์ของเอไอประเทศไทย โดยอาจแบ่งเป็นกลุ่มดังนี้

1. ผู้ลี้ภัยในเขตเมือง – เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้าร่วมในกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพด้านสิทธิมนุษยชน
2. นักปกป้องสิทธิมนุษยชน – นักปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเอไอประเทศไทยผ่านการรณรงค์ต่าง ๆ และพวกเขาได้เข้าร่วมอบรมสิทธิมนุษยชนของเอไอ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเยาวชนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เอไอยังสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนบางส่วนระหว่างที่ถูกดำเนินคดี
3. องค์กรภาคี – เอไอประเทศไทยสนับสนุนเอ็นจีโอสิทธิมนุษยชนในพื้นที่หลายแห่ง ซึ่งต่อสู้และรณรงค์ในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังระบุว่า พวกเขาได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของเอไอเป็นหลักฐานสนับสนุนการดำเนินงานของตน
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา – นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาที่จัดโดยเอไอ โดยนักศึกษาหลายคนมีบทบาทอย่างเข้มแข็งในการจัดกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชนและในภายหลังยังคงมีส่วนร่วมกับเอไอ
5. คณะกรรมการบริหารและผู้สนับสนุนของเอไอ
6. เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกงานของเอไอประเทศไทย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนมีความสัมพันธ์มากกว่าหนึ่งอย่างกับเอไอประเทศไทย เช่น เป็นทั้งสมาชิกและผู้สนับสนุน รวมทั้งทำงานกับเอ็นจีโอที่เป็นภาคีของเอไอ บางคนเป็นผู้สนับสนุน ได้รับข่าวสารอย่างสม่ำเสมอผ่านจดหมายข่าวของเอไอ พวกเขายังได้รับเชิญเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะที่จัดขึ้นในบางช่วงเวลา

4.2 ภาพลักษณ์ของเอไอประเทศไทย

เพื่อตอบคำถามที่ว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรู้จักและมีความเห็นต่อเอไอประเทศไทยอย่างไร ผู้เข้าร่วมปรึกษาหารือและสัมภาษณ์มีความเห็นซึ่งอาจแบ่งตามประเด็นย่อยดังต่อไปนี้

องค์กรระหว่างประเทศและขบวนการระดับโลก

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทยถูกมองว่าเป็นเอ็นจีโอระหว่างประเทศ ขบวนการระดับโลก และองค์กรที่ใช้ภาษาอังกฤษ ตามความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเป็นองค์กรที่หน่วยงานในท้องถิ่นและระดับรากหญ้าเข้าถึงได้ยาก

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนกล่าวว่า

“เอไอไม่ได้ทำงานโดยตรงกับองค์กรสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ แต่มักทำงานกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยมักทำงานรณรงค์ด้านนโยบายและสิทธิมนุษยชนในเมืองเป็นส่วนใหญ่”

“เอไอในฐานะเป็นองค์กรระหว่างประเทศ มักใช้คำว่าสิทธิมนุษยชนในแถลงการณ์ ซึ่งมีการแปลจากภาษาอังกฤษ ทำให้คนไทยโดยทั่วไปยากจะเข้าใจ”

“เอไอประเทศไทยมีมุมมองต่อโลก จากสายตาของคนในประเทศโลกที่หนึ่ง ซึ่งต้องการให้เกิดเสรีภาพอย่างสมบูรณ์ โดยไม่คำนึงถึงบริบทด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ในโลก เป็นเหตุให้คนที่ถูกละเมิดสิทธิ ไม่สามารถชี้แจงรับความคิดเห็นด้านสิทธิมนุษยชนผ่านกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาได้ และมักมีการทำงานในประเด็นใหญ่ เช่น เสรีภาพในการแสดงออก ในขณะที่การละเมิดสิทธิมนุษยชนของกลุ่มชายขอบในประเทศไทย เช่น ผู้พิการซึ่งได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ไม่ได้อยู่ในประเด็นเร่งด่วนสำหรับเอไอ”

เนื่องจากเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ทำให้สามารถช่วยเหลือองค์กรสิทธิมนุษยชนในประเทศในการรณรงค์และนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ยากสำหรับเอ็นจีโอในประเทศที่จะทำเอง ยกตัวอย่างเช่น การรณรงค์เรื่องมาตรา 112 ตามประมวลกฎหมายอาญา ว่าด้วยกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ภาพลักษณ์ที่ดีจากกิจกรรมรณรงค์

เอไอประเทศไทยถูกมองว่ามีความสามารถในการจัดทำสื่อรณรงค์ และออกแบบกิจกรรมได้น่าสนใจสำหรับคนรุ่นใหม่ ทั้งยังถูกมองว่า สามารถเรียกร้องความสนใจจากสื่อมวลชนได้สำเร็จ

โดยรวมแล้ว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรู้สึกประทับใจกับกิจกรรมวันผู้ลี้ภัยโลก การรณรงค์เพื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และกิจกรรม Be My Guest (กิจกรรมเพื่อโชว์ผลงานของเอไอประเทศไทย เมื่อเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2562)

พันธกิจที่หนักแน่นต่อสิทธิมนุษยชน

เอไอถูกมองว่ามีจุดยืนเข้มแข็งต่อปัญหาสิทธิมนุษยชนบางประการ สามารถสื่อสารอย่างชัดเจน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมักพูดถึงการรณรงค์ต่อต้านโทษประหาร ทำให้คนไทยรู้จักประเด็นนี้เป็นอย่างดี แต่ขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของเอไอประเทศไทยด้วย

กิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประทับใจกับกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาของเอไอประเทศไทย ทั้งการจัดค่ายสิทธิมนุษยชนศึกษาให้กับนักศึกษาได้อย่างสนุกและน่าสนใจ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นด้วยอย่างมากว่าสิทธิมนุษยชนศึกษาควรเป็นงานหลักของเอไอประเทศไทย และควรมีการขยายและพัฒนากิจกรรมเพิ่มเติม

สนับสนุนผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่า เอไอประเทศไทยเข้าใจชะตากรรมของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกละเมิด และมักดำเนินการเพื่อสนับสนุนพวกเขา นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกสัมภาษณ์ระบุว่าได้รับประโยชน์จากการรณรงค์ของเอไอประเทศไทย ทำให้สังคมทราบว่าการละเมิดเกิดขึ้น เอไอได้ติดตามการดำเนินคดีในศาลและจัดอบรมให้กับพวกเขาด้วย

ภาพลักษณ์ด้านลบ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระบุว่าตระหนักถึงภาพลักษณ์ด้านลบที่สาธารณชนมีต่อเอไอประเทศไทย ทำให้จำนวนผู้สนับสนุนไม่เพิ่มขึ้น จะมีการพูดถึงเรื่องนี้ละเอียดต่อไปในข้อ 5.2 แนวคิดและทัศนคติ

4.3 ผลกระทบและประโยชน์จากการดำเนินงานของเอไอประเทศไทย

เพื่อตอบคำถามที่ว่า แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลควรมีบทบาทอย่างไรเพื่อสนับสนุนพวกเขาให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และเอไอประเทศไทยตอบสนองความคาดหวังในการผลักดันประเด็นสิทธิมนุษยชน หรือสร้างการเปลี่ยนแปลงตามที่คาดหวังได้หรือไม่ ผู้เข้าร่วมในการปรึกษาหารือและสัมภาษณ์มีความเห็นดังต่อไปนี้

- 1) มีความเข้าใจระดับลึกเกี่ยวกับแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะในบรรดาเยาวชนนักเคลื่อนไหวสิทธิมนุษยชนที่เข้าร่วมในกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งกล่าวว่า “การอบรมด้านสิทธิมนุษยชนของเอไอประสบความสำเร็จมาก ทำให้ผม/ดิฉันเข้าใจองค์ประกอบของสิทธิมนุษยชนและการละเมิดสิทธิที่เกิดขึ้น ทั้งระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับทรงผมและเครื่องแต่งกาย ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเช่นกัน”

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “เอไอเปิดโลกเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนให้กับผม/ดิฉัน หลังการอบรมจึงเข้าใจว่าสิทธิมนุษยชนหมายถึงอะไร เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งว่า เหตุใดเราจำเป็นต้องรณรงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ลี้ภัยและผู้มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้มีเหตุผลไปอธิบายกับคนอื่นเกี่ยวกับหลักการนี้”

มีผู้ระบุว่า การอบรมว่าด้วยความหลากหลายของผู้ลี้ภัยส่งผลกระทบต่อจิตสำนึกด้านสิทธิมนุษยชน ทั้งของนักศึกษาและผู้ลี้ภัยเอง

“กิจกรรมที่จัดให้ผู้ลี้ภัยมาพบกับนักศึกษาไทย ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมาก ตอนแรกผม/ดิฉันสนับสนุนสิทธิของผู้ลี้ภัยเฉพาะในหลักการ โดยคิดแค่เราต้องช่วยเหลือพวกเขา แต่ก็ต้องให้ความสำคัญอันดับแรกกับประชาชนคนไทยด้วย แต่หลังเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ทำให้รู้จักพวกเขามากขึ้นในฐานะเป็นเพื่อนมนุษย์ และตระหนักว่า สิทธิมนุษยชนไม่ได้มาจากว่าเขาเป็นใครและมีชาติพันธุ์อย่างไร”

2) ความตระหนักเกี่ยวกับบางประเด็น เช่น โทษประหารและการต่อต้านการทรมาน

ตั้งที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งกล่าวว่า “เอไอทำให้สังคมไทยรู้จักเรื่องโทษประหารเป็นอย่างดี แม้จะไม่ใช้ช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่ควรพูดเรื่องนี้”

“การรณรงค์ต่อต้านโทษประหารทำให้เอไอประเทศไทยเป็นที่รู้จัก แม้จะไม่ใช้ในทางบวกก็ตาม เกิดเหตุการณ์ที่สังคมไทยได้เถียงกันเกี่ยวกับเรื่องโทษประหาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเอไอยังมีงานที่ต้องทำอีกมาก เพจของเอไอประเทศไทยมีผู้ติดตามเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากหลังการรณรงค์ครั้งนี้” ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกคนหนึ่งสะท้อนความเห็นการประเมินผลการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่เอไอประเทศไทยเสนอในเวทีทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ หรือ Universal Periodic Review (UPR) ยังทำให้สื่อมวลชนและสังคมเข้าใจเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังคงกล่าวว่าความตระหนักที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการทำงานของเอไอประเทศไทย ไม่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและโครงสร้างอย่างที่คาดหวัง

3) การสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชนปกป้องสิทธิมนุษยชนในการต่อสู้เพื่อสิทธิ

4) ตั้งที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “เอไอช่วยให้กรณีของผม/ดิฉันเป็นที่รู้จักในบรรดาสถานทูตและหน่วยงานระหว่างประเทศ โดยทางองค์กรได้ออกแถลงการณ์เกี่ยวกับคดีของผม/ดิฉัน และจัดอบรมให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน” ทำให้ขบวนการเยาวชนนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนเข้มแข็งขึ้นผ่านการเป็นสมาชิกชมรมและการให้ทุนสนับสนุนของเอไอ

จากกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาที่มีเป้าหมายเป็นกลุ่มใหม่ เอไอยังสนับสนุนให้พวกเขาจัดกิจกรรม โดยการตั้งชมรมเอไอในบางมหาวิทยาลัยและให้ทุนสนับสนุนในเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน

ตั้งที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งสะท้อนความเห็นว่า “ผม/ดิฉันมีโอกาสเป็นผู้ดำเนินรายการในการจัดอบรมสิทธิมนุษยชนครั้งหนึ่ง”

“เอไอยังมีหลักเกณฑ์ในการขอรับทุนสนับสนุนที่ไม่ซับซ้อน เหมาะสมกับศักยภาพของนักศึกษา ไม่ต้องมีการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่ซับซ้อน เพราะการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนไม่ใช่เรื่องง่าย” ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกคนหนึ่งกล่าว

4.4 การวิเคราะห์ SWOT ของเอไอประเทศไทย

บทนี้กล่าวถึงข้อค้นพบจากการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการรับรู้ภาพลักษณ์ของเอไอประเทศไทย สอดคล้องกับข้อค้นพบสำคัญในบทก่อนหน้าที่พูดถึงจุดแข็งของเอไอ

มีการใช้การวิเคราะห์ SWOT เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนของหน่วยงานและกิจกรรมที่ทำ มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ SWOT เป็นสองด้าน ได้แก่ 1) จุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับองค์กรประกอบภายในของเอไอประเทศไทย และ 2) โอกาสและภัยคุกคามที่เป็นปัจจัยภายนอก โดยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ SWOT ของเอไอประเทศไทยได้ในตาราง 2

ตาราง 2: การวิเคราะห์ SWOT ของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

องค์กรประกอบและยุทธศาสตร์ภายในองค์กร	ปัจจัยภายนอก
--------------------------------------	--------------

<p>เชิงบวก</p>	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> งานวิจัยและข้อมูลเป็นหลักฐานที่เข้มแข็งสนับสนุนการรณรงค์ ยกตัวอย่างเช่น การวิจัยที่ใช้เพื่อรณรงค์ต่อต้านการทรมานในประเทศไทย การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของเยาวชนและการสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชน การสร้างเครือข่ายและการตัดสินใจ รวมทั้งการมีเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการบริหาร การเชื่อมโยงปัญหาสิทธิมนุษยชนระดับโลกกับท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ที่มีความมุ่งมั่น ความเชี่ยวชาญและความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและแนวทางแก้ปัญหาสิทธิมนุษยชน มีความมั่นคงด้านทรัพยากรและเงินทุน ได้รับการสนับสนุนจากการทำงานระดับโลก เครือข่ายสากล และขบวนการระดับสากล การมีภาพลักษณ์และตราที่หือระดับโลกที่ดีในฐานะหน่วยงานรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชน ทำให้คนทั่วไปจดจำได้ง่าย ความชำนาญและประสบการณ์ในการรณรงค์ ยุทธศาสตร์การรณรงค์ที่เข้มแข็งและความเข้าใจต่อความต้องการของสื่อมวลชน สื่อการรณรงค์ที่น่าดึงดูดใจ ทักษะการรณรงค์กดดันที่เข้มแข็ง โครงการสิทธิมนุษยชนศึกษาที่เข้มแข็ง สามารถทำงานได้เป็นอย่างดีกับเยาวชน (ยกตัวอย่างเช่น การให้ทุนสนับสนุนทำให้มีการรายงานที่ดี) ทำให้ปัญหาสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับคนรุ่นใหม่ กล้าพูดและสื่อสารได้อย่างชัดเจน ส่งผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หลายกรณีได้รับความช่วยเหลือจากเอไอ2 สามารถร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานในประเด็นร่วมกัน และสนับสนุนเครือข่ายในพื้นที่ได้ 	<p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการกดขี่มากขึ้น ส่งผลให้มีความสนใจมากขึ้นต่อสิทธิมนุษยชน โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือแลกเปลี่ยนข้อมูลและการเคลื่อนไหว แนวคิดใหม่เกี่ยวกับเศรษฐกิจมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับสิทธิมนุษยชน คนรุ่นใหม่เริ่มสนใจสิทธิมนุษยชนมากขึ้น
<p>เชิงลบ</p>	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนสมาชิกและผู้สนับสนุนน้อยเกินไป การระดมทรัพยากรจากสมาชิกทำได้ยาก 	<p>ภัยคุกคาม</p> <ul style="list-style-type: none"> สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยยังไม่ดีขึ้น

2 การรณรงค์บางประเด็นรวมทั้งกรณีของฮาติม อัล อาโรบี ผู้ลี้ภัยที่เป็นนักฟุตบอลจากออสเตรเลีย ซึ่งถูกทางการไทยควบคุมตัว การรณรงค์ให้ปล่อยไฉ่ และกิจกรรมเพื่อให้กำลังใจปูค่ออี้

	<ul style="list-style-type: none"> • มีแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นตะวันตกมากเกินไป และทำให้ไม่ได้รับความสนับสนุนจากคนในประเทศ • การรณรงค์ไม่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน • การรณรงค์ไม่สามารถเปลี่ยนใจฝ่ายตรงข้ามได้ • มีการลาออกของเจ้าหน้าที่บ่อยครั้ง • ขาดความหลากหลายในคณะกรรมการบริหาร • ระบบทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรยังคงอ่อนแอ • ชุมชนและหน่วยงานระดับรากหญ้าไม่สามารถเข้าถึงได้ • ขาดนักวิจัยมาหลายปี • ไม่สามารถเปลี่ยนประเด็นสิทธิมนุษยชนให้สอดคล้องกับบริบทในประเทศได้ • ไม่สามารถรณรงค์ในบางประเด็นได้อย่างต่อเนื่อง • ไม่มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศไทยที่เป็นของตนเอง • กิจกรรมรณรงค์เป็นที่สนใจเฉพาะคนบางกลุ่ม แต่ไม่สามารถดึงดูดใจคนอื่น ๆ ได้ • ทำงานในหลายประเด็นและหลายโครงการมากเกินไป • ไม่มีเจ้าหน้าที่ระดับภูมิภาคและจังหวัด • ขาดกลไกประเมินผลกระทบเพื่อวัดประสิทธิภาพจากการรณรงค์แต่ละครั้ง • ไม่มีการติดตามผลกระทบจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ • เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ที่เข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน • ถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของอุดมการณ์ทางการเมือง 	<ul style="list-style-type: none"> • การโจมตีทำร้ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้น • นักปกป้องสิทธิมนุษยชนหมดไฟ ซึมเศร้า และทอดทิ้ง เนื่องจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ • กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลขัดขวางการใช้สิทธิ • ภาพในเชิงลบของสังคมต่อแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนและประเด็นอื่น ๆ • การใช้คำพูดเพื่อสร้างความเกลียดชังและปฏิบัติกรไอ้ออ • โซเชียลมีเดียกลายเป็นแหล่งข้อมูลเท็จ ข้อมูลบิดเบือน และทำให้เกิดความสับสน • รัฐบาลต่อต้านสิทธิมนุษยชน รัฐบาลเพิกเฉยต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน • ชาตินิยม การเกลียดคนต่างจากตนเอง และการดูถูกความจริงที่เพิ่มขึ้น • วิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศทำให้สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนเลวร้ายลง
--	---	---

4.5 ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ของเอไอประเทศไทย

เพื่อตอบคำถามที่ว่า

1. ท่านมีความคาดหวังอย่างไรต่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของแอมเนสตี้? เอไอประเทศไทยควรมีบทบาทอย่างไรในประเด็นเหล่านี้? เอไอประเทศไทยจะทำงานร่วมกับท่าน/หน่วยงานของท่านได้อย่างไร?
2. ท่านคิดว่าเอไอประเทศไทยควรทำงานในประเด็น/ปัญหาอะไร?

ผู้เข้าร่วมในการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีความเห็นดังต่อไปนี้

- 1) เอไอควรทำงานระดับพื้นที่มากขึ้น และควรเข้าถึงขบวนการสิทธิมนุษยชนระดับรากหญ้า เพื่อสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีอำนาจน้อยสุด
- 2) เอไอประเทศไทยควรนำแนวทางยุทธศาสตร์สากลและยุทธศาสตร์อื่น ๆ มาใช้ในบริบทของไทย
- 3) เอไอประเทศไทยควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์
- 4) เอไอประเทศไทยควรจัดทำแนวทางรณรงค์ใหม่ ๆ และสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลกระทบมากขึ้น
- 5) เอไอประเทศไทยควรเรียนรู้และถอดบทเรียนจากประสบการณ์ของเอไอในประเทศอื่น

- 6) ผู้เข้าร่วมเห็นความสำคัญอย่างชัดเจนของสิทธิมนุษยชนศึกษา และเห็นว่าเอไอประเทศไทยควรจัดกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาต่อไป และขยายไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ
- 7) เอไอประเทศไทยควรเน้นจัดการรณรงค์เรื่องเสรีภาพในการแสดงออก โดยถือเป็นอำนาจหน้าที่หลัก เนื่องจากสิทธิดังกล่าวนำไปสู่โอกาสที่จะเรียกร้องสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ
- 8) เอไอประเทศไทยควรสนับสนุนเยาวชนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนต่อไป รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนชมรมเอไอจัดอบรมการจัดการด้านอาชญากรรม โดยเน้นสุขภาพจิตที่ดีของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัยของพวกเขา
- 9) เอไอประเทศไทยควรจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อเน้นการเพิ่มจำนวนสมาชิก/ผู้สนับสนุน
- 10) เอไอควรติดตามผลความคืบหน้าการรณรงค์เรื่องโทษประหารและการทรมาน
- 11) เอไอประเทศไทยควรพิจารณาขยายการสนับสนุนไปยังปัญหาสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ รวมทั้งการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ การนำประเด็นสิทธิมนุษยชนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เพิ่มการทำงานด้านสิทธิทางสังคมและเศรษฐกิจ สิทธิมนุษยชนสำหรับคนในเมือง ความหลากหลายทางเพศ สิทธิทางดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 12) เอไอต้องพัฒนาเทคโนโลยีติดตามและประเมินผลอย่างเป็นองค์รวม เน้นการประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนขั้นต่อไป และการรายงานความสำเร็จและบทเรียนที่ได้รับ
- 13) เอไอประเทศไทยควรสนับสนุนขบวนการและองค์กรในประเทศ ในการระดมทุนเพื่อจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชน
- 14) เอไอประเทศไทยควรปรับปรุงการสื่อสารกับสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรณรงค์ปัญหาสิทธิมนุษยชน ข้อความที่สื่อสารควรมีความชัดเจนและแม่นยำ โดยมีข้อเสนอแนะจำนวนหนึ่ง เจ้าหน้าที่เห็นว่าเอไอประเทศไทยควรเน้นการทำงานที่ละประเด็น เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการสื่อสาร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเสนอว่า เอไอควรทบทวนการจัดพิมพ์สื่อการรณรงค์ให้บ่อยกว่านี้ โดยหันมาเน้นสื่อออนไลน์มากขึ้น

4.6 ประเด็นที่เอไอประเทศไทยยังต้องพิจารณาเพื่อหาข้อตกลงร่วมต่อไป

มีข่าวการเมืองหรือไม่?

แม้ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนเห็นว่า เอไอประเทศไทยควรมีความเป็นกลาง และไม่เข้าข้างข่าวการเมืองหรือพรรคการเมืองใด แต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนสนับสนุนแนวคิดที่ว่า การเรียกร้องสิทธิมนุษยชนไม่อาจหลีกเลี่ยงการพูดถึงการเมือง ในบริบทของสังคมไทย ซึ่งรัฐบาลทหารได้ปกครองประเทศในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ทำให้การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศเลวร้ายลง เอไอจึงควรยื่นหยัดเพื่อประชาธิปไตย

มีหลักฐานที่พิสูจน์ได้หรือไม่?

เอไอประเทศไทยถูกมองว่าเป็นองค์กรรณรงค์ที่ประสบความสำเร็จ โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อภิปรายว่า เอไอประเทศไทยควรมีงานวิจัยเป็นของตนเอง เพื่อสนับสนุนการรณรงค์หรือใช้เป็นข้อมูลได้ โดยเป็นงานวิจัยที่มีอยู่แล้วหรือจัดทำร่วมกับองค์กรอื่น

5. ข้อค้นพบ - 5 คำถามสำคัญ

บทนี้กล่าวถึงแนวคิดและความเห็นที่ได้จากการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์ว่า ทำอย่างไรจึงจะทำทนายเชิงยุทธศาสตร์และกิจกรรมระดับใหญ่ได้สำเร็จ ทำให้ได้รับเสียงสะท้อนจากคำถามสำคัญ 5 ข้อ โดยแต่ละหัวข้อย่อยสะท้อนคำถามจากสำนักเลขาธิการสากล

ระหว่างการปรึกษาหารือ ผู้เข้าร่วมมักตั้งคำถามเกี่ยวกับการนำไปใช้

5.1 อำนาจและการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ

เพื่อตอบคำถามที่ว่า เอไอจะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ที่แก้ปัญหาที่รากเหง้าของความอยุติธรรม และความทุกข์ยากได้อย่างไร? ผู้เข้าร่วมการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้:

อิทธิพลหรือเขย่าแกนกลางอำนาจที่เป็นอยู่และกำลังก่อตัวขึ้น

- 1) การตั้งคำถามกับโครงสร้างและกลไกที่เป็นอยู่ และการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง
- 2) การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมายและกติกาสีที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน รัฐธรรมนูญของไทยไม่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของพลเมือง รวมทั้งเครือข่ายของประชาชน ซึ่งจะขัดขวางการสืบทอดอำนาจของรัฐบาลทหาร และกฎหมายมาตรา 112
 - ก. ในช่วงสามปีข้างหน้า เอไอประเทศไทยควรวิเคราะห์ว่ากฎหมายใดต้องได้รับการแก้ไข ยกตัวอย่างเช่น ร่างพรบ.การซ่อมทรานซ์ที่ผลักดันมาตลอดและถูกชะลอการพิจารณา และกฎหมายเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะ
 - ข. กฎหมายว่าด้วยกรกระทำคามผิดทางคอมพิวเตอร์
 - ค. กฎหมายความมั่นคง
 - ง. เอไอต้องประเมินความเชี่ยวชาญและศักยภาพของตนเอง และเลือกที่จะรณรงค์กฎหมายฉบับใด
- 3) รณรงค์ให้มีการรับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศ
- 4) ส่งเสริมการจัดทำนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนของพรรคการเมืองทุกพรรค และให้ความรู้กับนักการเมืองในรัฐสภา
- 5) ประเมินโครงสร้างอำนาจในสังคมไทย และจัดทำยุทธศาสตร์ เนื่องจากการจัดอบรมให้สส.และการแก้ไขกฎหมายอาจไม่ได้ผล หากไม่มีการนำไปปฏิบัติและการบังคับใช้
- 6) การออกแถลงการณ์กรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการอภิปรายในสังคม
- 7) การใช้ประโยชน์จากชุมชนระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดดันรัฐบาล

สนับสนุนให้เกิดรูปแบบอำนาจของประชาชน และสนับสนุนให้สถาบันต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้เข้าถึงสิทธิมนุษยชน

- 1) สร้างความเข้มแข็งให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและเยาวชนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน – ซึ่งเป็นงานที่เอไอทำได้คืออยู่แล้ว และทำมาได้ระยะหนึ่งแล้ว โดยอาจจัดกิจกรรมให้รางวัลนักปกป้องสิทธิมนุษยชนดีเด่น เพื่อสร้างความตระหนักและสร้างความเข้มแข็งในการรณรงค์เพื่อสิทธิของพวกเขา
“เพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจ เราจำเป็นต้องสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิ เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงสิทธิของตนเองก่อน กิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาเป็นเครื่องมือชิ้นแรกเพื่อสร้างจิตสำนึก จากนั้นเอไอสามารถจัดการรณรงค์สาธารณะเพื่อให้มีผู้เข้ามาสนับสนุน” หนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าว
“เอไอควรยื่นหยัดเคียงข้างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งถูกข่มขู่หรือปฏิบัติมิชอบ หรือตอนที่ต้องสู้คดีในศาล ซึ่งจะช่วยให้พวกเขามั่นใจว่าจะปลอดภัย” หนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าว
- 2) สร้างศักยภาพให้ขบวนการและกลุ่มที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชนอยู่แล้ว โดยเฉพาะในประเด็นที่ดินและสิทธิชุมชน เอไอสามารถสนับสนุนการรณรงค์ของพวกเขา และการให้ความรู้กับสาธารณะ
“เอไอไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจได้ด้วยตนเอง จำเป็นต้องสนับสนุนและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายที่มีอยู่ โดยต้องทำตัวเป็นหมาเฝ้าบ้านติดตามสถานการณ์การปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชน การออกแถลงการณ์ และการติดตามผล เอไอควรล๊อบบี้ต่อไปให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ผ่านกลไกต่าง ๆ อย่างเช่น ยูพีอาร์ ซึ่งหน่วยงานในประเทศอาจไม่สามารถทำงานเหล่านี้ได้ เอไอควรเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างองค์กรสิทธิมนุษยชนในประเทศกับกลไกระหว่างประเทศ” หนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าว

- 3) ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของคนในชุมชน เป็นพื้นฐานสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขา เื่อจึงควรจัดอบรมหลักการสิทธิมนุษยชนให้กับชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกันให้พวกเขามีสิทธิของตนเอง

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งซึ่งมาจากกลุ่มชาติพันธุ์สะท้อนความเห็นที่ “ก่อนหน้านี้อาณาเขตของเราไม่รู้ว่ามีสิทธิในที่ดิน ทั้ง ๆ ที่บรรพชนของเราอาศัยอยู่ที่นั่นมาหลายชั่วคน ก่อนหน้านี้อาณาเขตของเราคิดว่าเราควรจะมีอำนาจตัดสินใจเด็ดขาดว่าเราจะได้อยู่ที่นั่นหรือจะต้องย้ายออกไป”

- 4) การขยายกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาไปยังระดับโรงเรียน

5.2 แนวคิดและทัศนคติ

เพื่อตอบคำถามที่ว่า ทำอย่างไรเราจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติ และกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอย่างเป็นเอกภาพ ตามภาพพจน์ที่มีต่อศักดิ์ศรีและความยุติธรรมสำหรับอนาคต ผู้เข้าร่วมในการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมและบรรทัดฐานของสังคม ในสังคมที่แบ่งแยกเป็นฝักฝ่ายมากขึ้น

- 1) สิทธิมนุษยชนศึกษาเป็นแนวทางขั้นพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนแปลงแนวคิดและทัศนคติของประชาชน กิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาคควรมีเป้าหมายที่ฝ่ายตรงข้ามกับเอไอ เช่น เจ้าหน้าที่ทหาร และควรมีเป้าหมายเป็นครู
- 2) กำหนดกลุ่มเป้าหมายให้แคบลงมาโดยเน้นการเปลี่ยนทัศนคติของคนรุ่นใหม่ – เอไอควรเน้นทำงานกับคนรุ่นใหม่ซึ่งสนใจปัญหาสิทธิมนุษยชน โดยใช้ช่องทางที่เยาวชนเข้าถึง เช่น ทวิตเตอร์ แทนที่จะใช้การประท้วงในท้องถนน ให้จัดกิจกรรม/การอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกของคนรุ่นใหม่ ตัวอย่างเช่น การจัดอบรมอย่างมีส่วนร่วม โดยให้นักศึกษาได้มาพบกับผู้ลี้ภัย และสนับสนุนการตั้งชมรมเอไอขึ้นในโรงเรียน
- 3) เอไออาจเป็นองค์กรที่กำหนดประเด็น อาจทำงานตามกระแส ทำการประเมินสถานการณ์ และกำหนดยุทธศาสตร์การสื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย เอไอควรจัดทำแถลงการณ์ในลักษณะที่สร้างสรรค์และเป็นการทูต
- 4) ทำงานในประเด็นสิทธิมนุษยชนในประเทศมากขึ้น หาทางเชื่อมโยงปัญหาสิทธิมนุษยชนกับประโยชน์ที่มีต่อชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งสะท้อนว่า “ความรุนแรงทางการเมืองในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งเอไอประเทศไทยมองว่าเป็นปัญหาสิทธิมนุษยชน เมื่อนำเหตุการณ์เหล่านี้มาเชื่อมโยงกับปัญหาการทรมานและการลักพาตัวนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ทำให้คนรู้จักเอไอดีขึ้น”

บทบาทของสิทธิมนุษยชนในการกำหนดแนวคิดด้วยศักดิ์ศรี ความยุติธรรม และความเป็นธรรม

คนไทยมีทัศนคติด้านลบต่อคำว่า “สิทธิ” และ “สิทธิมนุษยชน” โดยมองว่าเป็นแนวคิดตะวันตก และมีวาระทางการเมือง คนไทยเห็นว่าคนที่ออกมาประท้วง “ก่อวินาศกรรมทำลายความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศ” ส่งผลให้คนไทยมองว่าเอไอเป็นองค์กรตะวันตกและแปลกแยกจากสังคมไทย โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) จัดกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาต่อไปตามแนวคิดที่เป็นสากล
- 2) ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่ออธิบายแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชน
- 3) สอดแทรกแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับค่านิยมของไทย อย่างเช่น คำสอนทางพุทธศาสนา ยกตัวอย่างเช่น “การไม่ฆ่าคนอื่นซึ่งเป็นหลักธรรมตามพุทธศาสนา”
- 4) เผยแพร่ข้อมูลในเชิงบวก เช่น ชี้ให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนเท่ากับ “อำนาจของประชาชน” และจะทำให้คนมีชีวิตที่ดี
- 5) ยกเลิกการทำงานในประเด็นซึ่งก่อให้เกิดภาพด้านลบต่อสังคม เช่น การรณรงค์เรื่องโทษประหาร กรณีโทษประหาร เอไออาจไม่ต้องรณรงค์ต่อสาธารณะ แต่ไปรณรงค์กดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายและกฎหมาย โดยทำงานกับสมาชิกรัฐสภาอย่างเงียบ ๆ

- 6) จัดทำยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาข่าวปลอมและปฏิบัติการไอไอ

5.3 ขบวนการและความเป็นภาคีที่เข้มแข็งขึ้น

เพื่อตอบคำถามที่ว่า เราจะเป็นหน่วยงานที่ใหญ่ขึ้น กล้าหาญมากขึ้น และมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ดีขึ้นได้อย่างไร ผู้เข้าร่วมการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้: ปัญหาท้าทายสำหรับการเป็นขบวนการและภาคีที่เข้มแข็งขึ้น ตามความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย 1) ขบวนการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอ่อนแอลงในช่วงห้าปีที่ผ่านมา 2) ขบวนการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยทำงานแยกกันในแต่ละประเด็น และขาดความเป็นเอกภาพ และ 3) เครือข่ายสิทธิมนุษยชนพบปะกันอย่างสม่ำเสมอ แต่เป็นเหมือนการบอกเล่าสถานการณ์ของปัญหาสิทธิมนุษยชน ไม่มีการหาทางออก จึงมีข้อเสนอแนะให้ไอไอสร้างขบวนการและภาคีที่เข้มแข็งขึ้นดังนี้

การเชื่อมโยงและการสนับสนุนที่ดีขึ้นสำหรับภาคีและขบวนการที่กำลังเติบโต

- 1) เน้นการทำงานต่อไปกับคนรุ่นใหม่ผ่านกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา
- 2) ให้ทุนและขยายการให้ทุนสนับสนุนเยาวชนนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรม
- 3) ขยายขนาดของขบวนการ โดยลงไปถึงระดับชุมชนและสร้างความเข้มแข็งให้ขบวนการซึ่งทำงานอย่างใกล้ชิด ยกตัวอย่างเช่น เอไอควอร์
 - เชิญนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและ/หรือผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิให้มาพูดในเวทีสากล
 - สนับสนุนขบวนการที่ทำงานในบางประเด็น ให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ผ่านการจัดเวทีให้กับพวกเขา
 - สนับสนุนความเชื่อมโยงของเอ็นจีโอกับขบวนการ และบุคคลกับชุมชนที่ถูกละเมิดสิทธิ ให้มีโอกาสมาพบกัน
- 4) แสวงหาภาคีใหม่ นอกเหนือจากภาคประชาสังคมและเอ็นจีโอ อย่างเช่น ภาคเอกชน อุตสาหกรรมไอที
- 5) เอไอสามารถทำตัวเป็นหมาเฝ้าบ้านเพื่อติดตามการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อสนับสนุนการต่อสู้ของขบวนการในท้องถิ่น โดยผ่านการทำงานของอาสาสมัครสิทธิมนุษยชน

แอมเนสตีมีความเข้มแข็ง สามารถจัดตั้งและดำเนินการได้ด้วยตนเอง โดยยังคงมีศักยภาพการขับเคลื่อนระดับโลก

- 1) จัดการประเมินเพื่อค้นหาว่า เหตุใดจำนวนผู้สนับสนุนเอไอจึงลดลง และจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มความไว้วางใจและความนิยมในสังคมไทย โดยเฉพาะการใช้โซเชียลมีเดีย
- 2) เพิ่มจำนวนสมาชิก สำหรับเอไอในประเทศอื่น การมีสมาชิกเป็นพื้นฐานของขบวนการสิทธิมนุษยชนและการรณรงค์สาธารณะ โดยควรเน้นที่คนรุ่นใหม่ นักศึกษา
- 3) เอไอควรเริ่มทำงานกับคนรุ่นใหม่ด้านสิทธิมนุษยชน โดยเชื่อมโยงกับประเด็นที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่นระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการตัดผมและปัญหาการรับน้อง
- 4) การนำแนวคิด “การเป็นพลเมือง” มาใช้คู่กับแนวคิดของสิทธิมนุษยชน
- 5) หาความร่วมมือกับองค์กรที่มีประเด็นเร่งด่วนสอดคล้องกับเอไอ (ผู้ลี้ภัย นักปกป้องสิทธิมนุษยชน กิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา)

5.4 ความหลากหลายและการมีส่วนร่วม

เพื่อตอบคำถามที่ว่า เราจะเป็นหน่วยงานซึ่งผู้คนที่หลากหลายจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรได้อย่างไร ผู้เข้าร่วมการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

พัฒนาจนเป็นหน่วยงานที่น่าดึงดูดใจให้ประชาชนที่หลากหลายมีส่วนร่วมมากขึ้น รวมทั้งคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนและความไม่เท่าเทียม

1) สื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย โดยใช้วิธีการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ที่ดึงดูดใจพวกเขา

“คนรุ่นใหม่อาจไม่อยากเข้าร่วมขบวนการหรือเวทีที่มีโครงสร้าง พวกเขาอาจต้องการเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายแบบหลวม ๆ เพื่อให้แต่ละคนสามารถแสดงความเห็นและอัตลักษณ์ของตนเองได้ คำตอบอาจอยู่ที่เวทีออนไลน์ และอาจพิจารณายกเลิกกิจกรรม Write for Right หากพิสูจน์ได้ว่าไม่มีประสิทธิภาพในแง่การดึงดูดความสนใจจากประชาชน” หนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกล่าว

2) เนื่องจากปัญหาสิทธิมนุษยชนทุกประการอาจไม่เป็นที่นิยมในสังคมไทย เอไอจึงควรมียุทธศาสตร์ในการเลือกปัญหาสิทธิมนุษยชนที่คนในประเทศให้ความสนใจ

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งกล่าวว่า “เราอาจเน้นที่คำว่า “พลังประชาชน” แทนที่จะใช้คำว่าประชาธิปไตย เราอาจเน้นที่สิทธิซึ่งใกล้ตัวพวกเขามากที่สุด และได้รับประโยชน์โดยตรง อย่างเช่นสิทธิในการรักษาพยาบาลและการศึกษา

- 3) ใช้ประโยชน์จากกิจกรรมในประเทศเพื่อเชื่อมโยงและส่งเสริมแนวคิดและประเด็นสิทธิมนุษยชน
- 4) เพิ่มช่องทางการสื่อสารเพื่อให้มีการเผยแพร่เรื่องราวในเชิงบวกเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนมากขึ้น
- 5) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชนต่อไป เพื่อให้เข้าถึงคนที่หลากหลาย
- 6) จัดกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษาต่อไปเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ
- 7) จัดกิจกรรมในพื้นที่สาธารณะที่คนเข้าถึงได้ง่าย
- 8) จัดกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่น่าดึงดูดใจ และการใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่ออธิบายแนวคิดของสิทธิมนุษยชนเพื่อดึงดูดความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ
- 9) ใช้ประโยชน์จากบุคคลสาธารณะหรือคนที่มีอิทธิพลต่อสังคม ให้เขาเป็นตัวแทนเอไอเพื่อดึงดูดความสนใจจากสังคม
- 10) ตระหนักถึงความหลากหลายทางเพศสภาพภายในขบวนการ ต้องไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติทางเพศในขบวนการสิทธิมนุษยชน และใส่ใจกับความต้องการและข้อกังวลที่เป็นภาระเฉพาะของผู้หญิง และกลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มาจากชายขอบ
- 11) ขยายเครือข่ายของขบวนการในระดับภูมิภาค ทั้งภาคเหนือ อีสาน ได้ และอื่น ๆ

จัดให้มีพื้นที่ซึ่งปลอดภัย ไว้วางใจได้ และเกี่ยวพันบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคนกับเอไอ

- 1) การรณรงค์หรือกดดันในประเด็นซึ่งมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และมีหลักฐานพิสูจน์ได้เพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2) อ้างอิงกระแสโลกและมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนหลักการและการรณรงค์ในประเทศ
- 3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งมีข้อสังเกตว่า ในช่วงห้าปีภายใต้รัฐบาลทหาร การจัดกิจกรรมสาธารณะในประเด็นสิทธิมนุษยชนเริ่มไม่ปลอดภัยและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เอไอจึงควรร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและสถานทูต เพื่อส่งเสริมให้เกิดพื้นที่ที่ปลอดภัยของเสรีภาพในการแสดงออก
- 4) ใช้แนวทางการทำงานแบบเกี่ยวพันพึงพากับหน่วยงานและขบวนการในประเทศ เพื่อสร้างความไว้วางใจ ยกตัวอย่างเช่น เอไออาจหาข้อมูลการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนจากพวกเขา และนำมาใช้พัฒนาแผนปฏิบัติการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นการตอบแทนพวกเขา
- 5) ส่งเสริมและใช้ประโยชน์จากการประเมินความเสี่ยงกับขบวนการสิทธิมนุษยชน และนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ทั้งในระดับบุคคลและองค์กร

ดังที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนหนึ่งกล่าวว่า “สังคมไทยไม่มีแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัย ในองค์กรของผม/ดิฉันที่มีเจ้าหน้าที่ห้าคน เราประเมินทรัพยากรและเงินทุนว่าเราพร้อมที่จะเป็นแนวหน้าและเสียสละใน

การทำงานได้หรือไม่ ถ้ามีคนถูกจับและคุมขัง คนที่มีครอบครัวต้องดูแล อาจทำงานอยู่เบื้องหลัง ทำงานในลักษณะที่
สนับสนุน อีกประเด็นหนึ่งที่ต้องระมัดระวังคือการใช้โทรศัพท์มือถือและการใช้โซเชียลมีเดีย”

5.5 มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี

เพื่อตอบคำถามที่ว่า แอมเนสตีควรมีบทบาทนำในงานส่วนใด ควรเป็นฝ่ายสนับสนุนคนอื่น หรือควรเลิกทำงาน
ส่วนใด โดยเฉพาะเมื่อคำนึงถึงความสัมพันธ์กับองค์กรภาคีและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงในโลก
ผู้เข้าร่วมการปรึกษาหารือและการสัมภาษณ์มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

งานสำคัญที่แอมเนสตีควรเป็นแกนนำ

- 1) ส่งเสริมแนวคิดด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับคนรุ่นใหม่ การสร้างพลเมืองโลก
- 2) การขยายจำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน เข้าไปยังภาคเอกชน
- 3) การผลิตข้อความที่กล้าหาญและเฉียบคมเพื่อใช้ในการรณรงค์ปัญหาสิทธิมนุษยชน
- 4) การให้ภาคีด้านสิทธิมนุษยชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการจำแนกประเด็นในการทำงาน
เพื่อให้ตอบสนองของความสนใจและความต้องการของคนเหล่านั้น และตอบสนองต่อสถานการณ์
- 5) รณรงค์ต่อไปในเรื่องโทษประหาร สิทธิของผู้ลี้ภัย และส่งเสริมกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา

แอมเนสตีกับบทบาทที่เป็นตัวของตัวเองในอนาคต

- 1) การเป็นแกนนำรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชน โดยมีสื่อการรณรงค์ การจัดอบรมและกิจกรรมรูปแบบใหม่และ
น่าสนใจ
- 2) การเป็นผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนศึกษา การจัดทำหลักสูตรด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ให้ต่อเนื่องและ
สม่ำเสมอ

งานที่แอมเนสตีควรหยุดทำ

เป็นที่ชัดเจนจากการสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือส่วนใหญ่ว่า เธอไม่ควรหยุดทำงานบางอย่างทั้งหมดหรือ
บางส่วน โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางส่วนเสนอว่า เธอไม่ควรหยุดการทำงานบางอย่างเพื่อให้ใช้ทรัพยากรอย่างมี
ประสิทธิภาพ อย่างเช่น

- 1) โครงการ Write for rights ซึ่งเป็นการรณรงค์ให้เขียนจดหมายที่กล้าสม้ย ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่
- 2) การอบรมเพื่อสร้างศักยภาพให้กับผู้ลี้ภัย ซึ่งเป็นการอบรมที่เข้าถึงผู้ลี้ภัยอย่างจำกัดในแต่ละปี ทำให้สังคมมอง
ว่าเธอเป็นองค์กรรณรงค์ ไม่ใช่องค์กรที่ให้บริการโดยตรงกับผู้ทรงสิทธิ จึงควรเน้นใช้ทรัพยากรจากการรณรงค์
ต่อสาธารณะและการรณรงค์เชิงนโยบาย
- 3) การสร้างนักเคลื่อนไหวของแอมเนสตี โดยไม่ควรระบุนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของเธอ

5.6 คำถามเพิ่มเติมจากสำนักเลขาธิการสากล

จำแนกแนวทางอย่างเป็นรูปธรรมหรือการแก้ไขกฎหมายเพื่อแก้ปัญหา

สำหรับคำถามนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเห็นดังนี้

- 1) แก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะยกเลิกมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. 2557 ซึ่งประกาศใช้โดยคณะ
รักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2557 ซึ่งได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่ามีลักษณะ
เผด็จการ เป็นการใช้อำนาจอย่างเบ็ดเสร็จโดยหัวหน้าคสช.
- 2) แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการชุมนุมสาธารณะ รวมทั้งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ

ประเภทของความสนับสนุนจากระดับสากลที่เราต้องการ

- 1) การระดมทุนเพื่อการรณรงค์และกิจกรรมในประเทศ
- 2) โครงการแลกเปลี่ยนสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อให้พวกเขามีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในต่างประเทศ เพื่อช่วยให้ขบวนการในประเทศเข้มแข็งขึ้น
- 3) เปิดเวทียออนไลน์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนทั่วโลก
- 4) สนับสนุนการรณรงค์ของประเทศไทยเกี่ยวกับประเด็นสิทธิมนุษยชนเฉพาะหน้า
- 5) จัดทำกรณีศึกษาและรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อสนับสนุนการรณรงค์ในประเทศ
- 6) ใช้ความละเอียดอ่อนในการพูดถึงการปฏิบัติชอบด้านสิทธิมนุษยชนของไทย เช่น กรณีเกี่ยวกับการใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ
- 7) สนับสนุนการรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย โดยแสวงหาความร่วมมือจากขบวนการสากล เช่น การรณรงค์สิทธิความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นขบวนการระดับโลก

6. บทสรุป

ด้านล่างเป็นประเด็นโดยรวมที่มีกรกล่าวถึงบ่อยครั้งระหว่างการสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยถือเป็นประเด็นสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์การทำงานระดับสากลและของไทยของเอไอ

สิทธิมนุษยชนศึกษา

สิ่งที่ตั้งข้อสังเกตไว้เบื้องต้นในรายงาน การส่งเสริมและพัฒนาโครงการสิทธิมนุษยชนศึกษา ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากการสัมภาษณ์และการปรึกษาหารือ ถือว่าเป็นประเด็นที่เอไอประเทศไทยควรดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นเครื่องมือสร้างจิตสำนึกกับสังคม ช่วยเปลี่ยนแนวคิดต่อปัญหาสิทธิมนุษยชน แสวงหาความร่วมมือจากคนรุ่นใหม่ สร้างความเข้มแข็งให้ผูไม่มีอำนาจ และสร้างความเข้มแข็งให้ขบวนการในประเทศไทย

เน้นการทำงานกับคนรุ่นใหม่

เช่นเดียวกับกิจกรรมสิทธิมนุษยชนศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมักเน้นว่า เอไอควรทำงานกับคนรุ่นใหม่มากกว่าคนรุ่นเก่า โดยเพิ่มเงินสนับสนุนให้กับเยาวชนนักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการจัดทำสื่อและกิจกรรมการรณรงค์ในรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจมากขึ้น

สนับสนุนขบวนการและนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งเป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนระบุว่า ต้องการให้เอไอสนับสนุนด้านวิธีการการรณรงค์และการหาทุน

จัดทำกรวิเคราะห์และการประเมินสถานการณ์

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายคนเสนอว่า เอไอควรจัดการศึกษาพื้นฐานและการประเมินความต้องการเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์และการกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและขบวนการมีส่วนร่วมในกระบวนการ โดยเฉพาะคนที่ทำงานระดับรากหญ้า

การประเมินผลกระทบ

เอไอต้องจัดทำกลไกติดตามและประเมินผลอย่างเป็นองค์รวม เน้นการประเมินผลกระทบจากการทำงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลวางแผนกิจกรรมขั้นต่อไป และเพื่อรายงานความสำเร็จและบทเรียนที่ได้รับ

ภาคผนวก:

ภาคผนวก 1: แผนการดำเนินงาน

ขั้นเริ่มต้น

เริ่มจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหาคำถามสำคัญ คู่มือกระบวนการในการจัดทำยุทธศาสตร์ของ แอมเนสตี้ #NEXTSTRATEGY, The World Around Us: ปัญหาท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน ในปัจจุบันและในอนาคตของ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ซึ่งเป็นงานเขียนของคูมี นายดู เลขานุการ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ กับยุทธศาสตร์ของ ประเทศไทย

ในเบื้องต้นมีการประชุมกับผู้อำนวยการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย และเจ้าหน้าที่ฝ่ายติดตาม และประเมินผล ซึ่งเป็นผู้บริหารและสนับสนุนการให้คำปรึกษาครั้งนี้ เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและวิถีวิทยา

ในขั้นตอนแรกยังรวมถึงการทำร่างแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทที่ได้รับความเห็นชอบจากเอไอประเทศไทย

ขั้นตอนเก็บข้อมูล

ขั้นตอนเก็บข้อมูลเริ่มขึ้นหลังมีการเห็นชอบเอกสารแนวคิด ประกอบด้วยการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ การ สัมภาษณ์ และการทำโฟกัสกรุป ซึ่งมีการออกแบบมาจากขั้นต้นแล้ว

ขั้นตอนการรายงาน

ขั้นตอนการรายงานเริ่มขึ้นหลังการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนกเป็นประเด็นหลัก ตาม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ภายใต้หาคำถามสำคัญแต่ละข้อ เริ่มนำร่างรายงานให้เอไอ ประเทศไทยได้ดูและขอความเห็นจากเอไอ เป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำร่างรายงานต่อไป

ผลลัพธ์และกรอบเวลา

กิจกรรม	ผลลัพธ์	วันที่	จำนวนวัน
1. การจัดทำเอกสารแสดงแนวคิด และวิถีวิทยา	เอกสารแสดงแนวคิดของการ ปรึกษาหารือพร้อมกับวิถีวิทยาและ เครื่องมือเพื่อการเก็บข้อมูล	14 มิถุนายน 2562	1
2. การนำเสนอและเตรียมการประชุม เพื่อปรึกษาหารือ และกำหนดการ สัมภาษณ์ ด้วยความสนับสนุน จากเอไอ	สรุปวาระการประชุมและวางแผน สนับสนุนกระบวนการ	13-17 มิถุนายน 2562	1
3. การเก็บข้อมูลรวมทั้งการจัด ประชุมและการสัมภาษณ์	บันทึกการประชุมและการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งรายชื่อของผู้ให้ข้อมูล	17-28 มิถุนายน 2562	6
3.1. ผู้ลี้ภัย - สัมภาษณ์เชิงลึก (4-6 คน/ครั้ง)	บันทึกการสัมภาษณ์	ระหว่างวันที่ 17-28 มิถุนายน 2562	(1)
3.2. นักปกป้องสิทธิมนุษยชน - สัมภาษณ์เชิงลึก (6 - 8 คน/ ครั้ง)	บันทึกการสัมภาษณ์	ระหว่างวันที่ 17-28 มิถุนายน 2562	(1.5)
3.3. นักศึกษา (จากโครงการสิทธิ มนุษยชนศึกษา) - สัมภาษณ์เชิงลึก	บันทึกการสัมภาษณ์	ระหว่างวันที่ 17-28 มิถุนายน 2562	ดำเนินการ โดยที่ปรึกษา

3.4. ผู้สนับสนุน (รวมทั้ง คณะกรรมการบริหาร) – ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	บันทึกการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	วันอาทิตย์ 30 มิถุนายน	(1)
3.5. เจ้าหน้าที่และผู้ฝึกงานของ แอมเนสตี ประเทศไทย – ประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	บันทึกการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ	วันพฤหัสบดี 27 มิถุนายน	(1)
3.6. องค์ภคภาคคิของเอไอ - สัมภาษณ์เชิงลึก (6-8 คน/ ครั้ง)	บันทึกการสัมภาษณ์	ระหว่างวันที่ 17-28 มิถุนายน 2562	(1.5)
4. วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงาน	ร่างรายงานฉบับแรก	29 มิถุนายน - 15 กรกฎาคม 2562	5
5. ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอ่านร่าง รายงานเพื่อรับฟังความเห็น สะท้อนกลับ	บันทึกความเห็นสะท้อนกลับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเอไอ	15 กรกฎาคม - 30 2562	1
6. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์เพื่อส่ง มอบ	รายงานฉบับสมบูรณ์	31 กรกฎาคม 2562	1
		รวมวัน	15

ภาคผนวก 2: แนวคำถามหลักในการสัมภาษณ์

สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน

1. แนวโน้ม ปัญหาท้าทายหรือโอกาสที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออนาคตทั้งในระดับโลก ประเทศ และท้องถิ่น?

ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. เราหวังที่จะเห็นความเปลี่ยนแปลงด้านสิทธิมนุษยชนอย่างไร?
3. เรากำลังทำอะไรบ้าง และเรามีศักยภาพอะไรบ้างเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น?
4. เรามีข้อจำกัดอย่างไร?
5. เรากำลังเผชิญกับปัญหาสิทธิมนุษยชนอย่างไรบ้าง / หรือเรากับกลุ่มของเรากำลังกดดันให้เกิดสิ่งใด?
6. เราต้องการดำเนินงานให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดบ้างและต้องทำอย่างไร? ใครจะมีส่วนสนับสนุนช่วยเหลือให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้?
7. เราจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร? จะทำงานร่วมกับใคร? เราจะต้องเผชิญปัญหาท้าทายอย่างไรบ้าง? ใครเป็นผู้มีอิทธิพลซึ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ?

เกี่ยวกับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย

8. ท่านรู้จักแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทยได้อย่างไร? เป็นหน่วยงานแบบไหน? ทำงานอะไรบ้าง? มีจุดยืนอย่างไรบ้าง?
9. ท่านเคยมีส่วนร่วมร่วมกับแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลและมีบทบาท/กิจกรรมอย่างไรบ้าง?
10. แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลมีบทบาทสนับสนุนท่านในการสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างไร?
11. ในความเห็นของท่าน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้สามารถตอบสนองของความคาดหวัง ในการรณรงค์กดดันด้านสิทธิมนุษยชนหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้นหรือไม่?
12. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจุดอ่อนอย่างไรบ้าง?
13. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจุดเด่นอย่างไรบ้าง? ในความเห็นของท่าน ที่ผ่านมามีอะไรทำให้เกิดผลกระทบที่ชัดเจนอย่างไรบ้าง?
14. ท่านมีความคาดหวังต่อแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างไร? เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรมีบทบาทอย่างไรในประเด็นนี้? เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรร่วมมือกับท่าน/หน่วยงานของท่านได้อย่างไร?
15. ท่านคิดว่าเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรทำงานกับประเด็นปัญหาอะไรบ้าง?
16. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อย่างไร?

ห้าคำถามสำคัญ

1. อำนาจและการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ (เปลี่ยนแปลงที่ต้นตอของอำนาจ)
 - หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลจะมีอิทธิพลหรือเขาแกนกลางอำนาจที่เป็นอยู่และกำลังก่อตัวขึ้นได้อย่างไร (อำนาจในมือของหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ ภาครัฐ สถาบัน รัฐบาลหรืออื่น ๆ) ?
 - เราจะสนับสนุนให้เกิดรูปแบบอำนาจของประชาชน และสนับสนุนให้สถาบันต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้เข้าถึงสิทธิมนุษยชนและโลกที่เป็นธรรมมากขึ้นได้อย่างไร?
2. แนวคิดและทัศนคติ (เขาชนะสงครามความคิด)
 - เราจะเปลี่ยนทัศนคติ และกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอย่างเป็นเอกภาพ ตามภาพฝันที่มีต่อศักดิ์ศรีและความยุติธรรมสำหรับอนาคตได้อย่างไร?

- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้จะเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรม และบรรทัดฐานของสังคมได้อย่างแท้จริง ในสังคมที่แบ่งแยกเป็นฝักฝ่ายมากขึ้นได้อย่างไร?
- สิทธิมนุษยชนควรมีบทบาทอย่างไรในการประกอบสร้างแนวคิดที่ว่าด้วยศักดิ์ศรี ความยุติธรรม และความเป็นธรรม?

3. ขบวนการและความเป็นภาคีที่เข้มแข็งขึ้น (สร้างขบวนการที่เข้มแข็งขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน)

เราจะเป็นหน่วยงานที่ใหญ่ขึ้น กล้าหาญมากขึ้น และมีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ดีขึ้นได้อย่างไร?

- เราจะสามารถเชื่อมโยงและสนับสนุนองค์กรภาคีและขบวนการที่กำลังเติบโตขึ้นได้อย่างไร?
- สมาชิกและผู้สนับสนุนขบวนการอย่างเช่นแอมเนสตี้มีความเข้มแข็ง สามารถจัดตั้งและดำเนินการได้ด้วยตนเอง โดยยังคงมีศักยภาพขับเคลื่อนระดับโลกได้อย่างไร?

4. ความหลากหลายและการมีส่วนร่วม (ความรู้สึกที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการอย่างแท้จริง)

เราจะเป็นหน่วยงานซึ่งผู้คนที่หลากหลายจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรได้อย่างไร?

- หน่วยงานอย่างแอมเนสตี้จะพัฒนาจนเป็นหน่วยงานที่น่าดึงดูดใจให้ประชาชนที่หลากหลายมีส่วนร่วมมากขึ้นได้อย่างไร โดยคนเหล่านี้มีความหลากหลายด้านอัตลักษณ์และประเด็นอื่น ๆ ทั้งชนชั้น เชื้อชาติ เพศสภาพ อายุ และอื่น ๆ รวมทั้งคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชนและความไม่เท่าเทียม?
- หน่วยงานอย่างเราจะจัดให้มีพื้นที่ซึ่งปลอดภัย ไว้วางใจได้ และเกื้อหนุนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคนได้อย่างไร?

5. มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี้ (การจัดลำดับความสำคัญ)

แอมเนสตี้ควรมีบทบาทนำในงานส่วนใด ควรเป็นฝ่ายสนับสนุนคนอื่น หรือควรเลิกทำงานส่วนใด เมื่อคำนึงถึงความสัมพันธ์กับองค์กรภาคีและหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงในโลก?

- แอมเนสตี้จะมีบทบาทที่เป็นตัวของตัวเองในอนาคตได้อย่างไร?
- ภาพฝันสำหรับปี 2573
 - แอมเนสตี้ควรมีบทบาทนำในงานส่วนใด และเหตุใด? บทบาทเช่นนั้นจะมีลักษณะอย่างไรในทางปฏิบัติ?
 - แอมเนสตี้ควรมีบทบาทในเชิงสนับสนุนและหนุนเสริมหน่วยงานอื่น สำหรับงานในส่วนใด และเหตุใด? บทบาทเช่นนั้นจะมีลักษณะอย่างไรในทางปฏิบัติ?
 - แอมเนสตี้ควรยกเลิกการดำเนินงานในส่วนใด เพื่อไปเน้นและทุ่มเทพยายามให้กับการทำงานในส่วนอื่น ๆ แทน เพราะเหตุใด?

ภาคผนวก 4: วาระของการปรึกษาหารือ³

เวลา	รายการ
10.00 – 10.30	ภาพรวมและวัตถุประสงค์ของการประชุม วาระการประชุม ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการประชุม แนะนำตัวผู้เข้าร่วมประชุม
10.30 – 11.30	อภิปรายกลุ่มย่อย <ul style="list-style-type: none"> • สถานการณ์และปัญหาท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน • การเปลี่ยนแปลงที่คาดหวัง • ปัญหาท้าทายและความต้องการ
11.30 – 12.00	การนำเสนอ: แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย ปัจจุบันและในอดีต
12.00 – 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.00	อภิปรายกลุ่มย่อย: การวิเคราะห์ SWOT ของเอไอประเทศไทย
14.00 – 15.00	อภิปรายกลุ่มย่อย: ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของเอไอและเอไอประเทศไทย จำแนกตามประเด็นหลักจากห้าคำถามสำคัญ <ol style="list-style-type: none"> 1. เอไอจะเขย่าอำนาจที่มีอยู่ซึ่งปฏิบัติมิชอบด้านสิทธิมนุษยชน และสนับสนุนให้เกิดรูปแบบอำนาจของประชาชน เพื่อให้เข้าถึงสิทธิมนุษยชนได้อย่างไร? 2. เอไอจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติและกระตุ้นให้ประชาชนร่วมมือกันอย่างไรที่มีเอกภาพตามภาพฝันที่มีต่อศักดิ์ศรีและความยุติธรรมสำหรับอนาคตได้อย่างไร? 3. เอไอจะสร้างให้เกิดขบวนการสิทธิมนุษยชนที่เข้มแข็งขึ้นและสนับสนุนภาคีให้ดีขึ้นได้อย่างไร? 4. เอไอจะเป็นหน่วยงานซึ่งผู้คนที่หลากหลายจะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรได้อย่างไร? 5. มูลค่าเพิ่มของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล: แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนลควรเป็นแกนนำการดำเนินงานในเรื่องใดต่อไป ควรสนับสนุนงานส่วนใด หรือควรยุติการทำงานส่วนใด?
15.00	ปิดการประชุม

³ สำหรับกลุ่มผู้สนับสนุนและผู้ลี้ภัย